

אניכים יקרים ולאי בני האלמנה!

שמעו אנכי אתכם פלולה אלמנה צעירה, עם אבא, אמא או אחים. גנוב ומסבול אני אך כן איך יהיה
לבג שוב, אינכם מרחוק!

בציפייה לבנין אריאל בקרוב מאוד!
צוות התנועה הארצית, מנצח אריאל

← הכנה לפני שבת: הדפיסו את דפי הפעולה. את הדף שבו תמונות- גיזרו. הכינו את הקופסאות לשלב הראשון.

שלב ראשון:

הכינו מראש קופסאות מונגות- קחו שתי קופסאות. קופסה אחת תעטפו בצורה יפה ומושקת, אבל תשאירו אותה ריקה, ואילו את הקופסה השניה תעטפו בנייר מכוער, ושימו בתוכה הפתעה כלשהי (כמובן תדאגו שלא יראו את מה שקורה בפנים...).

נביא את הקופסאות למשתתפים ונשאל- יש פה שתי מתנות, איזו מתנה אתם בוחרים?
ברור שהם יבחרו את הקופסה שעטופה יפה... נשאיר את הקופסאות בצד, ולא נפתח עדיין את הקופסאות.

שלב שני (רשות):

נשחק ומנסים לא יבול (מתחילים את המשחק עם תופס אחד. הילד שאותו הוא תופס הופך לתופס אבל לא מגלים לאף אחד את מי הוא תופס ומי התופס עכשיו)

← אם לא שמים לב- כל הילדים נראים אותו דבר, אי אפשר לזהות מי התופס.. נדבר על כך בהרחבה בשלב הרביעי.

שלב שלישי:

ניתן לכל משתתף מונג של אדם (מצורפות תמונות). כל משתתף יספר או יציג לכולם את האדם שהוא קיבל- איפה הוא גר, מה הוא עושה, מה התכונות שלו, מה הדעות שלו, מה הוא חושב על ארץ ישראל, על המדינה, על התורה, וכו.

← מילול, האם בטוח שככה האנשים הללו חושבים? האם יכול להיות שבאמת הם חושבים/מתנהגים אחרת?
← מה גורם לנו להיות בטוחים שככה הם מתנהגים?

אנו רגילים לראות בני אדם ולשפוט אותם ע"פ מלבושם והתנהגותם החיצונית, אך לפעמים דווקא אצל אדם שלא היינו מצפים כלל טמון המטמון והוא איש מרגליות. הדבר נכון לגבי כל אדם. כל אחד מאיתנו מחביא איזושהי מרגלית והתפקיד שלנו הוא לחשוף אותה למרות הקליפות והכיסויים.

במשחקים הבאים נוכל להרגיש את הדבר מכיוון נוסף.

שלב רביעי:

נשחק ומנסים לקי (הסברי המשחקים למטה).

← מילול, כשהסתכלתם על כפות הידיים- האם היה הבדל בין היד שהחביאה את הטבעת לשאר כפות הידיים?
או במשחק השקר- כשראיתם את הקלף ההפוך- יכולתם לדעת בוודאות האם הוא אמיתי או שהוא שקר?

ודאי שלא. המשחקים מראים לנו שמה שנראה מבחוץ לא בהכרח מעיד על הפנימיות. מבחוץ זה נראה אותו הדבר, אבל כדי לדעת באמת- עלינו להעמיק, להסתכל פנימה, לפתוח... לא מספיק להישאר בהסתכלות חיצונית על הדברים! כך גם במשחק התופסת ששיחקנו. וזה מה שנראה בסיפור הבא.

הסברי המשחקים:

הטבעת: מתחלקים לשתי קבוצות, ומתיישבים בשתי שורות קבוצה מול קבוצה. מביאים את הטבעת (או כל חפץ קו אחר) למשתתף הראשון בשורה באחת הקבוצות. משתתפי הקבוצה צריכים להעביר את הטבעת בתוך כפות הידיים שלהם מאחד לשני עד לסוף הקבוצה בלי שקבוצה ב' תזהה איפה נמצאת הטבעת. לא חייבים להעביר את הטבעת עד הילד האחרון, אפשר

להתביא אותה אצל אחד הילדים באמצע השורה ולהמשיך כאילו מעבירים אותה עד הסוף. כאשר הקבוצה סיימה להעביר את הטבעת עד הסוף מורידים כולם יחד את הידיים על הברכיים (יד על כל ברך) בלי שקבוצה ב' תיראה אצל מי הטבעת. כעת על קבוצה ב' לגלות אצל מי הטבעת מוחבאת. אם הטבעת באמת נמצאת ביד שנבחרה- קבוצה השנייה ניצחה ומחליפים בין הקבוצות [קבוצה ב' היא זאת שמחביאה את הטבעת]. אם הטבעת לא הייתה אצלו קבוצה ב' מקבלת נקודה וממשיכים לחפש את הטבעת. *אפשר לשחק גם קבוצה נגד ילד אחד, אם אין לכם מספיק משתתפים.

סקר: מחלקים חבילה של קלפי מלחמה שווה בשווה בין כל המשתתפים. המטרה- להיפטר מכל הקלפים שבידך. איך? השחקן שברשותו המספר הכי נמוך מתחיל, ומניח את הקלף כך שכולם רואים אותו. כעת, כל שחקן בתורו יניח קלף אחד או יותר בערימה המרכזית כשפניו למטה. על השחקן להכריז מהו ערך הקלף שהניח. מותר לו לשים קלף במספר גבוה באחד מהערך שהוכרז במהלך הקודם. העניין הוא שהשחקן יכול לשקר או לומר אמת ביחס לערך הקלף. אם מאמינים לו ממשיכים לשחק בהנחה שהוא לא שיקר. ברגע ששחקן מסוים לא מאמין לשחקן אחר, אפילו אם זה לא תורו, מותר להפוך אותו. אם המרים צדק ואכן היה שקר, השחקן שנתפס לוקח לידו את כל הסדרה שהצטברה עד עתה, והמשחק כאילו מתחיל מאפס, מוציאים קלף מהקופה ושוב מניחים עליו קלפים הפוכים. אם המרים טעה ולא היה שקר, המרים לוקח את כל הסדרה שהצטברה. כך המשחק נמשך עד שאחד השחקנים מסיים את כל קלפיו.

שלב חמישי:

נקרא את הסיפור הבא, מתוך האתר "תרבות יהודית ישראלית":

בעיר אחת נהג הגביר לערוך מדי ראש חודש סעודה שאליה הוזמנו כל התושבים. הגיע אליה מולא (כמו חכם) אברהם, והתיישב במקום הפנוי בקצה השולחן. לפתע הגיע אורח נוסף, לבוש בהידור. ניגש הבעל בית למולא אברהם ואמר לו: אבא, זוז מעט על הספסל. הגיע אדם מהודר נוסף, ושוב התבקש המולא לזוז ולהידחק ממקומו. כך עשה עד שנדחק אל סוף השולחן, לשם הגיעו רק שאריות האוכל. המולא לא אמר דבר, ובסיום הסעודה קם וחזר אל ביתו.

כעבור חודש שוב נערכה סעודת מצווה לכבוד ראש החודש בביתו של הגביר. הפעם מצא מולא אברהם בביתו גלימה אדומה ויפה. הוא לבש אותה, חשב מגבעת תואמת לראשו, והלך לסעודה. אך הגיע המולא לבית הגביר, ניגש אליו הגביר, בירך אותו בלבביות, והושיבו בראש השולחן.

הגישו לשולחן את קערת המרק. לקח המולא את קצה גלימתו, טבל אותה במרק ואמר לה: סעדי נא גלימתי, כי בזכותך אני אוכל כאן. וכך נהג ביחס ליתר המנות שהוגשו בסעודה. הביטו בו יתר האורחים בפליאה, ושאלו אותו: רבי, למה תאכיל את הגלימה ותדבר אליה?! השיב להם: כשהייתי כאן לפני חודש בבגדי הפשוטים, הושיבו אותי בסוף השולחן, ואכלתי שאריות בלבד. עכשיו שבאתי בגלימה הודרה, הושיבו אותי בראש השולחן והגישו לי מטעמים, וכל זה בזכות הגלימה. לכן אני מאכיל אותה קודם כל.

← **שאלה**, האם יצא לכם פעם להתנהג ככה? האם התנהגו אליכם ככה? מהי התחושה שעלתה בכם?

רבי שמעון בר יוחאי מלמד אותנו איך נוכל לא להיות אנשים כאלה, בקטע הבא.

נפתח את **קלפולא האנגלי מהשלב הראשון**, ונראה שדווקא מה שהיה נראה מושך מבחוץ היה פחות שווה מבפנים.

שלב שישי, העמקה:

נקרא את **הקלף** הבא, שכתבה סיון רהב-מאיר לקראת ל"ג בעומר:

למה רבי שמעון כל כך אהוב? איך זה שבכל שנה, כשאין קורונה, כחצי מיליון איש עולים לקברו? היו הרבה חכמים בדורו, מה הסוד של רבי שמעון בר יוחאי?

הסוד הוא – שהוא גילה לנו שיש סוד. אנחנו טועים לחשוב שרק המכנה המשותף הכי נמוך מביא רייטינג ופופולאריות, אבל בסוף מתברר שהמונים מתחברים לדמות שמייצגת את תורת הסוד, את הקבלה, את העומק. רובנו לא מבינים כלל את רוב תורתו של רבי שמעון בר יוחאי, אבל אנחנו מבינים שיש שם משהו, שיש בחיים עוד עומקים, ואנחנו רוצים לנסות להתחבר, או לפחות להוקיר את מי שכן מצליח להגיע לרמות כאלה.

זה מה שאפשר לקחת מהיום הזה, גם בלי מדורות ועלייה למירון: יש דברים נסתרים. יש סוד בכל דבר. התורה עמוקה יותר ממה שנדמה, וגם כל האנשים שסביבנו, וגם אנחנו והנפש שלנו. עולמות אינסופיים מסתתרים מתחת לקליפה החיצונית והשטחית שרואים במבט ראשון.

← מה רבי שמעון בר יוחאי מלמד אותנו?

רשב"י ידע להסתכל לעומקם של הדברים. הוא ידע להוציא מהתורה סודות נשגבים, כי הוא הסתכל בה לעומק. וכך גם באנשים - הוא ידע להסתכל פנימה ולא רק איך הם נראים מבחוץ.

זה מה שאנחנו רוצים ללמוד מרשב"י. ללמוד להיות אנשים כאלה שלא מסתכלים על החיצוניות, על איך הדברים או האנשים נראים מבחוץ, אלא מבינים שיש עומק בפנים.

כל אדם הוא עולם, ואם ננסה ונתאמץ, נוכל למצוא את העולם הפנימי ולהתחבר אליו, גם אם במבט ראשון היה נראה לנו שאנחנו לא אוהבים או לא מתחברים לאותו אדם.

← חישבו על האנשים שסביבכם, האם יש אדם שחשבתם במבט ראשון שהוא משהו מסוים, ואחרי הכרות גיליתם משהו חדש? האם יש אדם שעדיין אתם חושבים עליו דברים מסויימים, ואם תנסו תוכלו לגלות עליו דברים חדשים וטובים? שתפו אותנו!

מוזמנים להעלות מחשבות ורעיונות לאתר התנועה במוצאי שבת. בין הזמן יוקל פרס!

תמונות לגזירה:

